

THE DIVINE EUCHARIST/THANKSGIVING IS THE FRUIT OF THE REMEMBRANCE OF JESUS CHRIST

ایوکرپیست/شکرگزاری الهی ثمره یاد عیسی مسیح است

(7.11.2021)

در سراسر موعظه های قبلی خود دیدیم که خداوند ما عیسی مسیح، در شب پنج شنبه مقدس، راز ایوکرپیست را برپا کرد، که از آن زمان در هر مراسم لیتورگی الهی انجام شده است. بنابراین خداوند از طریق عشاء مقدس ربانی بدن و خون مقدس خود، خود را با مؤمنان متحد می کند، آنها را از گناهانشان پاک می کند و آنها را تقدیس می نماید. در عین حال، راز ایوکرپیست، وحدت اعضای کلیسا را تضمین می کند و آن را دوباره جوان می سازد.

علاوه بر این، خداوند در کلمات بنای راز ایوکرپیست اعلام کرد که خون او که برای بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می شود و برای نوشیدن به ایمانداران ارائه می شود، عهد جدید را مَهر می کند (متی 26: 28).

اما «عهد جدید» که خداوند آن را با خون خود مَهر می کند چیست!؟

اصطلاح «عهد جدید» به معنای وجود يك عهد قدیمی است. همه ما به یقین می دانیم که چگونه خدا در کوه سینا با حضرت موسی عهد بست. از طریق این عهد، موسی اراده خدا را به رسمیت شناخت و بنی اسرائیل باید آن را می پذیرفتند و آن را حفظ می کردند. در واقع خدا خلاصه ای از فرامین خود را بر روی دو لوح سنگی ثبت کرد و به موسی سپرد. علاوه بر این عهد قدیم نیز با خون مَهر شد: «زیرا هنگامی که موسی بحسب شریعت تمام احکام را به سمع قوم رسانید، خون گوساله ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفت و آن را بر کتاب و تمامی قوم پاشید و گفت: این خون آن عهدی است که خدا شما را امر کرده است» (عبرانیان 9: 19-20).

خداوند در شام آخر، عهد جدید خود را با عهد قدیم مرتبط دانست که موسی آن را با ریختن خون گوساله ها و بزها تصویب کرد و تأکید کرد که عهد جدید او با قومش با خون خود او تصویب و مَهر شده است؛ که به تنهایی قدرت پاکسازی از گناهان را دارد. پولس رسول بر این جنبه خاص تأکید می کند: "زیرا محال است که خون گاوها و بزها گناهان را بزداید" (عبرانیان 10: 4).

خداوند با راز ایوکرپیست الهی همه تعالیم خود را مَهر و تضمین می کند. همانطور که می دانیم این تعلیم خداوند تا حدی در اناجیل مقدس ثبت شده است و بخش بزرگ دیگری در نوشته های شاگردان خداوند تفسیر شده به ما تحویل داده شده است. همه اینها با هم متن شناخته شده عهد جدید را تشکیل می دهند.

آخرین سخنان خداوند، طبق سنت راز ایوکرپیست، توسط پولس رسول در رساله اول خود به قرننثیان (11: 25) نقل شده است: "هر بار که آن را می نوشید، به یاد من انجام دهید." این عبارت کاملاً جامع است و نیاز به تفسیر دارد که

فقط پدران منور هُگشتت کلیسای ما می توانند به ما بدهند. پس بیایید ببینیم، حداقل به طور خلاصه، پدران مقدس در مورد این «یادآوری» به ما چه می گویند؟

مراسم ایوکریست، یادآوری عبادی از آن اولین شام مقدس، بلکه همچنین تمام کارهایی است که خداوند از آغاز خلقت به خاطر ما انجام داده است. با ایوکریست الهی ما دقیقاً همان چیزی را بجا می آوریم را که مسیح انجام داد. ما آنافورای مقدس را به یاد مرگ و رستاخیز او تقدیم می کنیم: «پس به یاد می آوریم...» با یادآوری عبادی (لیتورگی کال) ما فقط به قربانی مسیح فکر نمی کنیم، بلکه آن را زندگی می کنیم.

افزون بر این، یادآوری همه نعمت هایی که خداوند به ما ارزانی داشته است، بر قدرانی ما نسبت به او می افزاید. می توان گفت که ایوکریست (عشای ربانی) ثمره یاد مسیح است. به هر حال، این همان چیزی است که وقتی مسیح به ما دستور داد که او را به یاد آوریم، قصد داشت: بیایید غافل نشویم و در نتیجه عطایای الهی او را از دست ندهیم. یاد احسان او قدرانی ما را می افزاید و ما را به مسیح نزدیکتر می کند. و ما، برای اینکه با مسیح باشیم، باید "همواره برای هر چیز خدا و پدر را به نام خداوند خود عیسی مسیح شکر گوئیم" (افسیان 5: 20).

موضوع مهمی که، قبل از شروع به تفسیر آنچه در لیتورگی الهی گفته می شود و انجام می شود، باید بررسی شود این است:

در واقع چه کسی مراسم لیتورگی الهی را انجام می دهد؟

همه ما می دانیم که حداقل یک اسقف یا کاهن برای انجام مراسم لیتورگی الهی لازم است. اما هر بار خادم واقعی مراسم لیتورگی الهی خود مسیح است. کسی که در شام آخر مراسم ایوکریست الهی را بجا آورد. او این راز را اکنون و همیشه انجام می دهد.

اسقف ها و کاهنان منصب خادمان اسرار الهی را دارند، اما این خداوند است که آنها را تغییر می دهد و تقدیس می کند. مسیح آن کسی است که با حضور خود شام آخر و ایوکریست (عشای ربانی) را روشن می کند. پس در مراسم لیتورگی الهی در شخص کاهن ما خود مسیح را می بینیم. هنگامی که کاهن شما عشای مقدس ربانی را به شما منتقل می کند، فکر نکنید که کاهن این کار را انجام می دهد، بلکه ایمان داشته باشید که دست دراز شده مسیح است. کاهن به سادگی زبان خود را به مسیح قرض می دهد و دست خود را به او ارائه می دهد، همانطور که در دعای سرود کروی دیده می شود: "زیرا تو، ای مسیح، خدای ما، هم تقدیم می کنی و هم تقدیم می شوی، آن که دریافت می کند و توزیع می فرماید، و جلال را به تو می دهیم... اکنون و تا ابد و تا جمیع اعصار، آمین."

~ متروپولیتن سوتیریوس از بیسیدیه